

РЕШЕНИЕ

№ 2471

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **418** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от З. К. Б., против Решение № 1119/28.11.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 19-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 11422/2021г.

В касационната жалбата се твърди, че решението е неправилно като постановено в нарушение на процесуалните правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и при явна несправедливост на наказанието – касационни основания по чл.348 от НПК. Иска се отмяна въззивното, както и на потвърденото с него наказателно постановление като са наведени доводи и за маловажност на нарушението. Претендират се разноси.

Ответникът – зам.председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли и остави в сила въззивното решение. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Наказателно постановление № Р-10-558/12.07.2021г., издадено от зам.председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7000лв., на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, за извършено нарушение по чл. 116б, ал. 3, т. 2 във вр. с чл. 114, ал. 2 от ЗППЦК.

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато нарушение на процесуалните права и процесното наказателно постановление съответства на материалния закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 19-ти състав е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Настоящата инстанция намира, че съдът правилно е приложил материалния закон.

Правилен е изводът на районния съд за неотносимост на разпоредбата на чл. 116г, ал. 3, т. 5 от ЗППЦК, тъй като нормата на чл. 116б, ал. 3, т. 2 от ЗППЦК е специална спрямо тази по чл. 116г, ал. 3, т. 5 от ЗППЦК и именно от нея произтича задължението на членовете на управителния съвет да представят в комисията протокола от заседанието на управителния орган на публичното дружество, обективиращ овластителните решения по чл. 114, ал. 2 и 3, в срок 4 работни дни от датата на провеждане на заседанието.

Правилено е прието, че са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като административнонаказващият орган е получил информация на 07. 01. 2021 г., когато е постъпило уведомление по чл. 114а, ал. 9 от ЗППЦК за сключена сделка, одобрена по реда на чл. 114, ал. 2 от ЗППЦК. Именно от този момент е започнала проверката по случая и са изискани документи, като процесният протокол от заседанието на СД е получен в КФН на 13. 01. 2021 г. Ето защо съставянето на АУАН на 04. 03. 2021 г. е в съответствие с чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

Споделят се мотивите на районния съд, с които приема, че установените от наказващия орган обстоятелства не сочат на маловажност на нарушенията, поради което не може да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Съгласно чл.93, т.9 от НК, вр. чл.11 от ЗАНН за прилагане на хипотезата на маловажен случай следва

нарушението, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да сочи на по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая липсват доказателства за наличие на каквито и да било други факти, в това число и смекчаващи отговорността обстоятелства, които въз основа на преценката дали се явяват изключително или многобройни такива, да обосновават липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, което сочи, че процесните деяния не представляват и не може да бъде квалифицирани като "маловажен случай" по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираните нарушения и относимите обстоятелства, при които са били извършени. Налице е съответствие между словесното описание на нарушенията и правната им квалификация.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция намира въззивното решение правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на КФН следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, V-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1119/28.11.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 19-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 11422/2021г.

ОСЪЖДА З. К. Б. да заплати на Комисията за финансов надзор направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.